

# Hilye-i Şerif gerçek midir, bid'at mıdır?

**İstanbul Tuzla'dan Selçuk Çelik: "Hilye-i Şerifin hakikati var mıdır? Yoksa bid'at mıdır? Ben kendime Hilye-i Şerif tablosu almıştım. Sıhhatini inkâr edenler oldu."**

## **O (ASM) NASILDI?**

Hilye: Suret, portre, yaratılış güzellikleri, dış güzellikleri manasında olup, Peygamber Efendimiz'in (asm) dış özelliklerini ihtiva eden anlatımlara denmiştir.

Peygamber Efendimiz (asm) hayatta iken Sahabe-i Kiram O'nu (asm) görme arzusu duydukça uzak yakın demeden O'na (asm) koşarlar ve O'nun (asm) doyulmaz simasıyla muhatap olurlardı, her defasında O'na (asm) doyamadan ayrılırlardı. Veysel Karanî gibi, O'nu (asm) görmek için yanıp tutuştuğu halde dünya gözüyle görmeye imkân bulamayanlar da eksik olmuyordu.

Sahabe-i Kiram döneminden sonra ise O'nun (asm) mübarek çehresini, gül simasını, emsalsiz güzellikteki vücut yapısını, boyunu, endamını, yürüyüşünü, oturuşunu, gülümseyişini, konuşmasını sonraki nesillere anlatmak büyük bir ihtiyaç olarak ortaya çıktı. O'nu (asm) görmeyen sonraki nesil, birinci nesil olan sahabeleri gördükçe, "Bize Resulullah'ı (asm) tasvir eder misiniz? O nasıldı?" diye sordular. Böylece O'nu (asm) görenler, O'nu (asm) görmeyenlere O'nu (asm) tasvir etmeye başladı.

## **O'NU (ASM) SAHABELER ANLATTILAR**

Sahabelerin anlatımlarıyla kendiliğinden Hilye-i Şerif rivayetleri meydana geldi. Bu rivayetleri Tirmizi, Hâkim, Ahmed bin Hanbel, İbn-i Sa'd, Kadı İyaz gibi nice muhaddisler toplayıp, sıhhatlisini zayıfından ayıkladılar ve yazdılar.

Elinizdeki Hilye-i Şerif tablosu sahih bir kaynaktan alınmışsa, ona itimat etmek lâzım. Hilye-i Şerif bulundurmamak O'nu (asm) tanımaya ve salâvata vesiledir. Bid'at

değildir.

Risale-i Nur'da geçer ki, "her asır başında hadisçe geleceği tebşir edilen dinin yüksek hadimleri"nin bir sıfatı da, "hilye-i Nebeviyeye (asm) hakikâ labis" olmaktır.<sup>1</sup>

## ÜMMÜ MABED'İN HİLYESİ

Ümmü Mamed, hicret esnasında henüz Müslüman değilken tanımadan Peygamber Efendimiz'i (asm) çadırında ağırlayan bir hanımdır. Kocası keçilerini otlatmaya çıktığı bir anda Peygamber Efendimiz (asm), Hazret-i Ebu Bekir ve Amir bin Führeyre ile birlikte Ümmü Mamed'in çadırına uğradılar. Orada sürüden geri kalmış zayıf ve kısır bir keçi gördüler.

Devamını Risale-i Nur'dan takip edelim:

"Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, Ümmü Mâbed'e ferman etti: "Bunda süt yok mudur?" Ümmü Mâbed demiş ki: "Bunun vücudunda kan yoktur; nereden süt verecek?" Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm gidip o keçinin beline elini sürmüş, memesini de meshetmiş, duâ etmiş. Sonra demiş: "Kap getiriniz, sağınız." Sağdılar. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, Ebu Bekri's-Sıddık ile içtikten sonra, o hane halkı da doyuncaya kadar içmişler. O keçi kuvvetlenmiş, öyle de mübarek kalmış."<sup>2</sup>

Kocası dönünce kapta dolu sütü görüyor ve sütün nereden geldiğini soruyor. Ümmü Mamed de baştan sona olanları anlatıyor.

Kocası şaşkınlıkla:

"Kureyş'in peşine takılıp takip ettiği adam bu adam olmasın! Anlat hele, nasıl bir adamdı?" diyor.

Ümmü Mamed anlatmaya devam ediyor:

"Aydınlık yüzlü ve güzel yaratılışlı idi. Şişman değildi, zayıf da değildi. Gözlerinin siyahı ve beyazı birbirinden iyice ayrılmıştı. Saçı, kirpikleri ve bıyıkları gümrahtı. Sesi kalındı. Sustuğunda vakarlı, konuştuğunda heybetli idi. Uzaktan bakarsan insanların en güzeli ve en sevimlisi idi. Yakından bakarsan tatlı ve hoş bir duruşu vardı. Çok tatlı konuşurdu. Orta boylu idi. Ne kısa, ne uzundu. Üç kişinin arasında en güzeli ve nur yüzlü olanıydı. Arkadaşları onu ortalarına almışlar, hep onu dinlerler, hep onun buyruğuna uyarlardı. Konuşması tok ve kararlı idi."<sup>3</sup>

Sallallahü Aleyhi Vesellem.

## **GÜNÜN DUÂSI**

*“Ya Resulallah (asm)! Ne olaydı Ashab-ı Kehf’in köpeği gibi, senin ashabının arasında ben de Cennete gitseydim! O köpeğin Cennete, benim Cehenneme gitmem reva mıdır? O Ashab-ı Kehf’in köpeği ise, ben de senin ashabının köpeğiyim!”4 Âmin.*

### **Dipnotlar:**

- 1- Şuâlar, s. 577; Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 230; Tarihçe-i Hayat, s. 522.
- 2- Tebrîzî, Mişkâtü'l-Mesâbîh (tahkik: Elbânî), no. 5943; el-Heysemî, Mecmeu'z-Zevâid, 6:58; 8:313; el-Hâkim, el-Müstedrek, 2:109; İbni Kesîr, el-Bidâye ve'n-Nihâye, 3:190-191; İbnü'l-Kayyım, Zâdü'l-Meâd, 3:55, 57; İbni Sa'd, Tabakâtü'l-Kübrâ, 1:230-231; Bediüzzaman, Mektubat, s. 182.
- 3- Prof. Dr. Ali Yardım, Peygamberimizin Şemaili, s. 47- 48.
- 4- Molla Cami'den iktibasla Bediüzzaman, Sözler, s. 552.